

Stockholm den 23 april 2026

R-2026/0515

Till Finansdepartementet

Fi2026/00105

Sveriges advokatsamfund har genom remiss den 23 februari 2026 beretts tillfälle att yttra sig över slutbetänkandet Skatteincitament för forskning och utveckling - Ett nytt incitament baserat på utgifter för FoU-personal (SOU 2026:1), liksom över en promemoria med förslag till kompletteringar avseende slutbetänkandet, med anledning av nya internationella regler.

Sammanfattning

Advokatsamfundet har inget att invända mot förslaget i betänkandet, men har ett antal synpunkter rörande detaljer enligt nedan.

Synpunkter

Två alternativ

I betänkandet föreslås två olika alternativ för skatteincitament för forskning och utveckling.

1. Ett förhöjt kostnadsavdrag innebärande att ytterligare avdrag, förutom för de faktiska kostnaderna, medges med 200 procent av utgifternas storlek. Avdraget omfattar utgifter för löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar.
2. En återbetalningsbar skattereduktion innebärande att företaget får reducera sin skatt med ett visst framräknat belopp. Om det framräknade beloppet överstiger

den skatt som kan reduceras, har företaget rätt att få den överskjutande delen utbetald.

Av betänkandet framgår att båda alternativen vid en jämförelse har för- och nackdelar. Advokatsamfundet uppfattar dock inte någon skillnad mellan alternativen ur ett rättssäkerhetsperspektiv och har således ingen uppfattning om vilket som är att föredra.

Utgifter som ingår i underlaget

I den föreslagna lagtexten anges att de utgifter som ska ligga till grund för avdraget/skattereduktionen är *”utgifter för löner, arvoden, förmåner och andra ersättningar för arbete till personer som arbetar med forskning eller utveckling”*.

Enligt Advokatsamfundets uppfattning bör det övervägas att utöka denna exempelkatalog för att förtydliga vilka utgifter som ska ingå. Exempelvis framgår inte huruvida pensionskostnader eller kostnader för personalutbildningar ska ingå i underlaget.

Definition av forskning och utveckling

I den föreslagna lagtexten hänvisas för en definition av forskning och utveckling till 3 och 4 §§ lagen (2023:747) om särskilt avdrag vid beräkning av arbetsgivaravgifter och allmän löneavgift för personer som arbetar med forskning eller utveckling (FOU-lagen). I nyssnämnda bestämmelser anges följande:

”3 § Med forskning avses vid tillämpningen av denna lag systematiskt och kvalificerat arbete med att i kommersiellt syfte ta fram ny kunskap.

4 § Med utveckling avses vid tillämpningen av denna lag systematiskt och kvalificerat arbete med att i kommersiellt syfte använda resultatet av forskning för att utveckla nya varor, tjänster eller produktionsprocesser eller väsentligt förbättra redan existerande sådana.”

Enligt Advokatsamfundets erfarenhet har dessa definitioner vid tillämpning av FOU-lagen givit upphov till svåra gränsdragningsfrågor. Detta har lett till att Skatteverket har fattat ett stort antal omprövningsbeslut där arbetsgivare påförts tillkommande arbetsavgifter och skattetillägg, vilket i sin tur mynnat ut i kostsamma skatteprocesser som hade kunnat undvikas om aktuella lagdefinitioner vore tydligare.

Advokatsamfundet ser därför ett behov av att begreppet forskning och utveckling ges en egen definition i anslutning till den föreslagna lagtexten, alternativt att definitionen i FOU-lagen omarbetas och förtydligas.

Krav på förhandsbesked

I betänkandet diskuteras frågan huruvida rätten till skatteincitament ska förutsätta ett förhandsavgörande hos Skatteverket, vilket gäller i flera andra jurisdiktioner.

Utredningen konstaterar dock att ett sådant krav inte bör införas.

Advokatsamfundet har inget att erinra mot utredningens slutsats i denna fråga, men i avsaknad av en tydlig definition av forskning och utveckling, anser Advokatsamfundet att det av rättssäkerhetsskäl bör finnas en *möjlighet* för den som avser att yrka avdrag/skattereduktion att erhålla ett sådant förhandsbesked från Skatteverket. Skälet är att det kan ta många år från det att deklARATIONEN lämnas in till dess att Skatteverket granskar deklARATIONEN och tar ställning till avdragsyrkandet. Detta innebär att det i avsaknad av ett förhandsbeskedsinstitut kan dröja flera år innan arbetsgivare får klarhet i huruvida deras avdragsyrkande godtas av Skatteverket, vilket försvårar för en arbetsgivare att överblicka sin ekonomiska situation. Till detta kommer risken för skattetillägg och kostsamma skatteprocesser, vilket kan motverka syftet med reglerna genom att verka avkylande på arbetsgivares vilja att utnyttja de erbjudna skatteincitamenten.

I övrigt har Advokatsamfundet ingen erinran mot de remitterade förslagen.

SVERIGES ADVOKATSAMFUND

Mia Edwall Insulander